

C/2024/508

23.1.2024

P9_TA(2023)0243

Skład Parlamentu Europejskiego

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2023 r. w sprawie składu Parlamentu Europejskiego (2021/2229(INL) – 2023/0900(NLE))

(C/2024/508)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 106a ust. 1 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając decyzję Rady Europejskiej (UE) 2018/937 z dnia 28 czerwca 2018 r. ustanawiającą skład Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2018 r. w sprawie składu Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 3 maja 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady (76/787/EWWiS, EWG, Euratom) oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji ⁽³⁾ (zwanej dalej „rezolucją ustawodawczą z 3 maja 2022 r. w sprawie reformy europejskiego prawa wyborczego”),
 - uwzględniając Kodeks dobrych praktyk w sprawach wyborczych przyjęty przez Komisję Wenecką Rady Europy,
 - uwzględniając art. 46, 54 i 90 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0214/2023),
- A. mając na uwadze, że skład Parlamentu Europejskiego musi być zgodny z kryteriami określonymi w art. 14 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w myśl których całkowita liczba przedstawicieli obywateli Unii nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu posłów, nie licząc przewodniczącego, a reprezentacja ta ma charakter degresywnie proporcjonalny, przy czym próg minimalny wynosi sześciu posłów na państwo członkowskie, zaś żadnemu państwu nie można przyznać więcej niż dziewięćdziesiąt sześć miejsc;
- B. mając na uwadze, że Parlament ma prawo inicjatywy w odniesieniu do składu Parlamentu Europejskiego,
- C. mając na uwadze, że art. 14 ust. 2 TUE stanowi, że w skład Parlamentu Europejskiego wchodzi przedstawiciele obywateli Unii;
- D. mając na uwadze, że art. 10 TUE stanowi między innymi, że podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska oraz że obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim;
- E. mając na uwadze, że w rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego z 3 maja 2022 r. w sprawie reformy europejskiego prawa wyborczego zaproponowano utworzenie ogólnounijnego okręgu wyborczego;
- F. mając na uwadze, że ustanowienie potencjalnego ogólnounijnego okręgu wyborczego wymaga zmiany Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich;
- G. mając na uwadze, że określenie liczby miejsc w potencjalnym ogólnounijnym okręgu wyborczym podlega decyzji Rady Europejskiej w sprawie składu Parlamentu Europejskiego na podstawie art. 14 ust. 2 TUE, zaś przepisy niezbędne do ustanowienia takiego okręgu opierają się na art. 223 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że podział miejsc między państwa członkowskie w obecnej i poprzedniej kadencji nie był wynikiem stałego systemu obliczania, lecz negocjacji politycznych; mając na uwadze, że w związku z tym obecna metoda podziału miejsc między państwa członkowskie nie jest automatycznie zgodna z zasadą degresywnej proporcjonalności; mając na uwadze, że stały mechanizm obliczeniowy odzwierciedlający liczbę ludności w państwach członkowskich Unii zapewniłyby w przyszłości zgodność z tą zasadą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 I z 2.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 463 z 21.12.2018, s. 83.

⁽³⁾ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 171.

- I. mając na uwadze, że decyzja Rady Europejskiej ustanawiająca skład Parlamentu Europejskiego musi być gotowa z odpowiednim wyprzedzeniem przed dniem wyborów, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów niezbędnych do zorganizowania wyborów do Parlamentu Europejskiego na kadencję parlamentarną 2024–2029;
 1. zauważa, że obecny podział miejsc w Parlamencie Europejskim, określony w decyzji (UE) 2018/937, ma zastosowanie do kadencji parlamentarnej 2019–2024; w związku z tym podkreśla, że bezzwłocznie potrzebna jest nowa decyzja w sprawie składu Parlamentu Europejskiego w kadencji parlamentarnej 2024–2029;
 2. przyznaje, że szereg państw członkowskich uważa, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie przydziału miejsc w Parlamencie Europejskim należy wziąć pod uwagę system głosowania w Radzie;
 3. zwraca uwagę, że zgodnie z wnioskiem Parlamentu dotyczącym rozporządzenia Rady załączonym do jego rezolucji ustawodawczej z dnia 3 maja 2022 r. w sprawie reformy europejskiego prawa wyborczego, 28 dodatkowych miejsc dla posłów wybranych w ogólnounijnym okręgu wyborczym zostanie faktycznie ustalonych dopiero po wyborach, po wejściu w życie zmienionego europejskiego prawa wyborczego, wraz z niezbędnymi przepisami dotyczącymi ogólnounijnego okręgu wyborczego;
 4. zdecydowanie podkreśla, że w przyszłości potrzebny jest stały system oparty na jasnym wzorze matematycznym, który przydzielałby miejsca w Parlamencie Europejskim w sposób obiektywny, sprawiedliwy, trwałe i przejrzyste, z poszanowaniem zasady degresywnej proporcjonalności określonej w art. 1 decyzji (UE) 2018/937; uważa, że z politycznego punktu widzenia niewykonalne jest na tym etapie, aby Parlament zaproponował taki stały system, bowiem wymaga on dalszych obrad i powinien zostać wprowadzony z dużym wyprzedzeniem przed wyborami do Parlamentu Europejskiego; wzywa Komisję Spraw Konstytucyjnych do wznowienia prac nad takim stałym systemem w tej kadencji, w tym do zbadania możliwości zaangażowania Eurostatu;
 5. uważa, że wszelkie dalsze opóźnienia w pracach Rady nad zmianą europejskiego prawa wyborczego byłyby sprzeczne z zasadą lojalnej współpracy zapisaną w art. 4 ust. 3 TUE, ponieważ oczekuje się, że decyzja Rady będzie miała wpływ na wybory do Parlamentu Europejskiego i może mieć wpływ na jego skład;
 6. podkreśla, że Rada Europejska powinna pilnie przyjąć decyzję w sprawie składu Parlamentu Europejskiego, tak by państwa członkowskie mogły na czas wprowadzić niezbędne przepisy krajowe umożliwiające im zorganizowanie wyborów do Parlamentu Europejskiego na kadencję parlamentarną 2024–2029; podkreśla, że w związku z tym Parlament jest zobowiązany do szybkiego przeprowadzenia procedury zgody w duchu wzajemnej lojalnej współpracy;
 7. korzystając z przysługującego mu prawa inicjatywy ustanowionego w art. 14 ust. 2 TUE, przyjmuje i przedstawia Radzie Europejskiej załączony wniosek dotyczący decyzji Rady Europejskiej ustanawiającej skład Parlamentu Europejskiego; zwraca uwagę, że taka decyzja może zostać przyjęta wyłącznie za zgodą Parlamentu, i w związku z tym zwraca się do Rady Europejskiej o natychmiastowe poinformowanie Parlamentu, czy i w jakim zakresie Rada Europejska zamierza postąpić odmiennie od przedłożonego wniosku;
 8. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji ustawodawczej oraz załączonego do niej wniosku Radzie Europejskiej i Komisji, a także parlamentom i rządów państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wniosek

**DECYZJA RADY EUROPEJSKIEJ
ustanawiająca skład Parlamentu Europejskiego**

RADA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a ust. 1,

uwzględniając wniosek Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 14 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) określa kryteria dotyczące składu Parlamentu Europejskiego, w myśl których całkowita liczba przedstawicieli obywateli Unii nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu, nie licząc przewodniczącego, a reprezentacja ta ma charakter degresywnie proporcjonalny, przy czym próg minimalny wynosi sześciu posłów na państwo członkowskie, zaś żadnemu państwu nie można przyznać więcej niż dziewięćdziesiąt sześć miejsc.
- (2) Art. 10 TUE stanowi między innymi, że podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska, w której obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim, a państwa członkowskie w Radzie są reprezentowane przez swoje rządy, które odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi lub swoimi obywatelami.
- (3) Art. 14 ust. 2 TUE ma zatem zastosowanie w kontekście szerszych ustaleń instytucjonalnych, określonych w Traktatach, które dotyczą także przepisów w sprawie procesu podejmowania decyzji w Radzie.
- (4) Należy określić odpowiednią liczbę przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego wybieranych w ogólnounijnym okręgu wyborczym, pod warunkiem przyjęcia podstawy prawnej dla tego okręgu wyborczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ,

Artykuł 1

Przy stosowaniu art. 14 ust. 2 akapit pierwszy TUE przestrzega się następujących zasad:

- całkowita liczba miejsc w Parlamencie Europejskim nie przekracza 750, nie licząc przewodniczącego,
- podział miejsc między państwa członkowskie jest degresywnie proporcjonalny i w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedla liczbę ludności poszczególnych państw członkowskich, przy czym minimum wynosi 6 miejsc, a maksimum 96 miejsc na państwo członkowskie,
- zasadę degresywnej proporcjonalności określa się następująco: stosunek liczby ludności poszczególnych państw członkowskich do liczby posiadanych miejsc – przed zaokrągleniem do najbliższej liczby całkowitej w górę albo w dół – różni się w zależności od liczby ludności, tak aby każdy poseł do Parlamentu Europejskiego z państwa członkowskiego o większej liczbie ludności reprezentował większą liczbę obywateli niż poseł do Parlamentu Europejskiego z państwa członkowskiego o mniejszej liczbie ludności oraz aby zagwarantować, że im większa liczba ludności państwa członkowskiego, do tym większej liczby miejsc w Parlamencie Europejskim jest ono uprawnione.

⁽¹⁾ Wniosek przyjęty w dniu ... (dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Zgoda z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

Artykuł 2

Całkowita liczba mieszkańców państw członkowskich jest obliczana przez Komisję (Eurostat) na podstawie danych dostarczonych przez państwa członkowskie, zgodnie z metodą określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 ⁽³⁾.

Artykuł 3

1. Liczbę przedstawicieli wybieranych do Parlamentu Europejskiego w poszczególnych państwach członkowskich na kadencję parlamentarną 2024–2029 ustala się następująco:

Belgia	21
Bułgaria	17
Czechy	21
Dania	15
Niemcy	96
Estonia	7
Irlandia	14
Grecja	21
Hiszpania	61
Francja	79
Chorwacja	12
Włochy	76
Cypr	6
Łotwa	9
Litwa	11
Luksemburg	6
Węgry	21
Malta	6
Niderlandy	31
Austria	20
Polska	52
Portugalia	21
Rumunia	33
Słowenia	9
Słowacja	15
Finlandia	15
Szwecja	21

2. Oprócz określonej liczby posłów do Parlamentu Europejskiego wybieranych w każdym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1 oraz z zastrzeżeniem wejścia w życie rozporządzenia Rady w sprawie wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, uchylającego decyzję Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom oraz Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączony do tej decyzji ustanawiającej ogólnounijny okręg wyborczy, 28 przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego jest wybieranych w ogólnounijnym okręgu wyborczym w pierwszych wyborach następujących po tym zdarzeniu, zgodnie z tym rozporządzeniem.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 39).

Artykuł 4

Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem kadencji parlamentarnej 2029–2034 Parlament Europejski przedstawi Radzie Europejskiej – zgodnie z art. 14 ust. 2 TUE – wniosek dotyczący aktualizacji podziału miejsc w Parlamencie Europejskim.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady Europejskiej

Przewodniczący
